

[Søren B. Jørgensen]

landske forhold. Nu ved jeg, at mange af dette tings medlemmer i tidens løb har besøgt Grønland om sommeren, men jeg kan i hvert fald garantere for, at det om vinteren er helt andre forhold, der gør sig gældende, og hvis de offentlige virksomheder og institutioner ikke fungerer, kan det få katastrofale følger.

En anden ting, der har været med i vores overvejelser, er, at landstinget har kunnet anbefale forslaget, ja, endda med tilfredshed, og at også de vil fremsætte et tilsvarende forslag i landstinget for det private arbejdsmarked og den ikke-statslige del af det offentlige arbejdsmarked.

Denne grønlandske anbefaling af forslaget tager vi i socialdemokratiet som udtryk for, at hjemmestyret, der jo efterhånden har fået overført mange opgaver – og flere venter forude – fremover mener at kunne skaffe den nødvendige tilkaldte arbejdskraft specielt til stillinger, hvortil uddannelse ikke kan opnås i Grønland, og ligeledes påtager sig ansvaret for, at denne arbejdskraft vil være til stede med vedtagelse af dette lovforslag. Landstingets stilling har altid vejet tungt i vores stillingtagen til grønlandsk lovgivning, og det vil det også gøre i denne sag, men vi havde som sagt helst set, at der blev skabt ny kontakt mellem parterne, men lad os nu se, hvad udvalgsarbejdet fører til.

Houe (KF):

Ministeren for Grønland har netop i dag fremsat lovforslag om forlængelse og fornyelse af kollektive overenskomster m.v. i Grønland.

Efter de forhandlinger, der har været ført, er der indgået aftale med en del af forhandlingsparterne, men en anden del har iværksat strejker og blokader.

Efter at tjenestemandorganisationerne har meddelt, at de betragter forhandlingerne som afsluttede, finder jeg ikke, at ministeren har anden mulighed end at fremsætte lovforslag om forlængelse af overenskomsterne.

Det grønlandske hjemmestyre har udtalt, at det i den foreliggende situation finder det nødvendigt med et indgreb straks med henvisning til, at en forlængelse af konflikten let vil medføre katastrofale følger for borgerne i Grønland. Det offentlige aftalenævn har ikke kunnet opnå en forhandlingsløsning på et

sådant grundlag, at de hidtidige lønrelationer til Danmark kunne opretholdes, og for at hindre en udvikling i Grønland, der ville fremme inflationen, må vi naturligt medvirke til, at lønforbedringer også i Grønland stort set svarer til, hvad der gælder for Danmark i perioden 1985-1987.

Vi havde naturligvis helst set, at parterne var kommet overens, så et lovindgreb ikke var nødvendigt, men på det foreliggende grundlag kan jeg kun give ministeren tilsagn om en hurtig og velvillig udvalgsbehandling fra det konservative folkepartis side.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan også tilslutte sig lovforslaget. Det er nødvendigt, efter at forhandlingerne er brudt sammen. Det kan være beklageligt, men det er der ikke noget at gøre ved, når så vigtige tjenestemandorganisationer blokerer for en løsning. Maskinmestrenes blokade er jo noget, som truer både boliger og institutioner, og i en kold vinter er det altså ikke særlig morsomt f.eks. at skulle undvære varme og vand. Når det gælder sygeplejerskernes områder, har det jo vist sig, at den beredskabsaftale, som man har indgået, og som skulle forhindre, at der skete ulykker, viser sig ikke at fungere tilfredsstillende. Nu hvor det åbenbart heller ikke rigtig kan lykkes at få nogen aftale med Dansk Sygeplejeråd om at få en bedre aftale om beredskab, mener vi derfor også her, at det er livstruende, og at det er nødvendigt, at vi griber ind med det samme. Og jeg tror også, at man i socialdemokratiet må kunne indse, at det er utopi at genoptage forhandlinger, der i den grad er brudt sammen.

Vi bliver nødt til at få denne lovgivning igennem hurtigt. Vi er indstillet på en velvillig udvalgsbehandling og kan i øvrigt anbefale lovforslaget.

Ole Henriksen (SF):

I SF forstår vi ikke rigtig, hvorfor det har sådan et hastværk, at det skal hastes igennem med så kort varsel. Vi erkender da, at der er forskellige former for konflikter og blokader på Grønland, men det ser da ikke ud, som om det grønlandske samfund er ved at bryde sammen for tiden, og vi mener altså, at lovforslaget under alle omstændigheder må have en normal gang igennem udvalget og ved